

Dosarul nr. 3ra-301/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (D. Crigan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Negru, E. Palanciuc, A. Malii)

Î N C H E I E R E

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Curmei Valentina,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Curmei
Valentina împotriva Asociației Proprietarilor Locuințelor Privatizate 51/336 COOP în
proces de insolvență cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal refuzul de a prezenta
informația solicitată și obligarea eliberării informației solicitate,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
admis apelul declarat de către Curmei Valentina, și s-a modificat hotărârea din 28 mai
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, prin micșorarea sumei cheltuielilor de
asistență juridică, în rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut

c o n s t a t ă :

La data de 22 februarie 2018, Curmei Valentina a depus cerere de chemare în
judecată împotriva APLP 51/336 COOP în proces de insolvență cu privire la
recunoașterea ca fiind ilegal refuzul de a prezenta informația solicitată și obligarea
eliberării informației solicitate.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 15 ianuarie 2018, prin intermediul ÎS
„Poșta Moldovei”, a expediat în adresa APLP 51/336 COOP în proces de insolvență,
cererea nr. DS2012175046AR, solicitând să-i fie eliberată informație din contul nominal
și din contul personal pe apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX și confirmare
privind componența familiei, însă pârâta în termenul prevăzut de art. 16 din Legea
privind accesul la informație, inclusiv până în prezent, nu i-a eliberat actele solicitate.

Astfel, a cerut Curmei Valentina admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegal
refuzul APLP 51/336 COOP în proces de insolvență de a-i prezenta informația
solicitată prin cererea nr. DS2012175046AR din 15 ianuarie 2018, cu obligarea APLP
51/336 COOP să-i elibereze informația din contul nominal și din contul personal pe
apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX și confirmare privind componența familiei.

Prin hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea a
fost respinsă ca neîntemeiată și s-a încasat din contul Valentinei Curmei în beneficiul

APLP 51/336 COOP în proces de insolvabilitate, suma de 1.500 de lei cheltuieli de asistență juridică.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că la 15 ianuarie 2018, Valentina Curmei, prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei”, a expediat în adresa APLP 51/336 COOP în proces de insolvabilitate, cererea nr. DS2012175046AR, solicitând să-i fie eliberată informația din contul nominal și din contul personal pe apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX și confirmare privind componența familiei.

A stabilit prima instanță că la 31 ianuarie 2018, APLP 51/336 COOP în proces de insolvabilitate, prin scrisoarea nr. 10, recepționată de către reclamantă la 02 februarie 2018, a dat răspuns la cererea Valentinei Curmei nr. DS2012175046AR din 15 ianuarie 2018, comunicându-i că pentru a primi informația solicitată urmează să prezinte copiile de pe actele primare din care rezultă componența familiei ei, buletinului de identitate, certificatului de căsătorie, de pe certificatele de naștere și a ordinului de repartitie pe locuința acesteia.

A concluzionat prima instanță că APLP 51/336 COOP în proces de insolvabilitate, a soluționat cererea Valentinei Curmei în termenul prevăzut de art. 16 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, din care considerente pârâta nu poate fi obligată să o examineze din nou.

Fapt că reclamanta nu este de acord cu răspunsul pârâtei nu poate constitui ca temei de constatare a încălcării dreptului accesului la informație.

Cu atât mai mult, că Curmei Valentina nu contestă însuși răspunsul oferit de către APLP 51/336 COOP în proces de insolvabilitate, dar solicită obligarea ultimei de a examina din nou cererea sa din 15 ianuarie 2018 prin satisfacerea cerințelor sale invocate în aceasta.

Totodată, cu trimitere la prevederile art. 94 și 96 din Codul de procedură civilă, și ținând cont de faptul că acțiunea Valentinei Curmei a fost integral respinsă, iar APLP 51/336 COOP în proces de insolvabilitate a suportat cheltuieli de asistență juridică pentru serviciile avocatului Viorel Chetrușcă în mărime de 2.500 de lei, ce se confirmă prin ordinul de plată nr. 520 din 24 mai 2018, a conchis prima instanță de a admite în parte cerința pârâtei și de a încasa din contul reclamantei, care a pierdut procesul, în beneficiul ultimei suma de 1.500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, ca fiind una real, necesară și rezonabilă ca mărime.

Prin decizia din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de către Curmei Valentina, și s-a modificat hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, prin micșorarea sumei cheltuielilor de asistență juridică de la 1.500 de lei până la 500 de lei, în rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut. S-a respins cerința APLP 51/336 COOP în proces de insolvabilitate privind încasarea din contul Valentinei Curmei în beneficiul său cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1.000 de lei suportate în instanța de apel.

Instanța de apel și-a motivat decizia prin faptul că suma de 1.500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, dispusă spre încasare de către prima instanță din contul Valentinei Curmei în beneficiul APLP 51/336 COOP în proces de insolvabilitate, nu corespunde caracterului rezonabil al cheltuielilor suportate de către pârâtă în prezenta cauză civilă, nefiind pe deplin justificată în raport cu volumul lucrului efectuat de către avocatul ultimei.

A stabilit instanța de apel că, reieșind din complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate în speță, timpul, aportul și munca efectiv efectuată de către

avocatul Viorel Chetrușcă, care a întocmit și a depus referință la cererea de chemare în judecată și a participat la o singură ședință de judecată, în lipsa părții opuse, precum și rezultatul obținut, suma de 500 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată este una reală, necesară și rezonabilă ca mărime.

În contextul expus, instanța de apel a ajuns la concluzia de a modifica suma cheltuielilor de judecată încasată din contul Valentinei Curmei în beneficiul APLP 51/336 COOP în proces de insolabilitate, prin micșorarea acesteia de la 1.500 de lei până la 500 de lei.

La fel, a reținut instanța de apel că la stabilirea cuantumului sumei cheltuielilor de asistență juridică s-a ținut cont inclusiv de complexitatea cauzei, de numărul ședințelor de judecată, de actele procesuale întocmite de către avocatul pârâtei, care a reprezentat interesele APLP 51/336 COOP în proces de insolabilitate în fața a două grade de jurisdicție.

La data de 21 ianuarie 2019, Curmei Valentina, prin intermediul reprezentantului său – avocatul Gheorghită Oleg în baza mandatului seria MA nr. 1097208 din 18 octombrie 2018, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 28 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Curmei Valentina a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La data de 06 februarie 2019, în adresa APLP 51/336 COOP în proces de insolabilitate a fost expediată copia recursului declarat de către Valentina Curmei, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Valentina Curmei este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Reieșind din prevederile art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă, decizia integrală se întocmește în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Instanța de recurs reține că potrivit informației de pe pagina web a Curții de Apel Chișinău: www.cac.instante.justice.md, decizia din 17 octombrie 2018 a fost publicată la 15 noiembrie 2018.

Subsecvent, din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa Valentinei Curmei la 16 noiembrie 2018 (f.d. 69), recepționată de către aceasta, conform declarațiilor sale invocate în cererea de recurs, la 21 noiembrie 2018.

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 21 ianuarie 2019.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Valentina Curmei, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel, precum și explicațiilor date de către aceasta și reprezentatul său – avocatul Gheorghiuță Oleg în cadrul ședinței instanței de apel din 17 octombrie 2018, asupra căror Curtea de Apel Chișinău s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 46-47, 56-57).

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Curmei Valentina nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către Valentina Curmei nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau

aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Valentina Curmei a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurente i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Valentina Curmei împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Valentina Curmei împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Curmei Valentina împotriva Asociației Proprietarilor Locuințelor Privatizate 51/336 COOP în proces de insolvență cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal refuzul de a prezenta informația solicitată și obligarea eliberării informației solicitate.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu